Ragnhild

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2 VÅREN 1987 19. ÅRG.

17. MAI

17. mai ble også i år feiret på tradisjonelt vis på Skjernøya. Tog rundt øya, hvor Mandals Aspirantkorps, med de eminente drilljenter, sluttet seg til i Skjernøysund. Videre kranspålegging ved minnestøtten ved Jostein Handal. Gudstjeneste ved res.kap. Bjørkhaug i et nydelig pyntet kapell. Bevertning og senere idrettsleker for barn og underholdning for både barn og voksne.
Det er etterhvert blitt en del tilreisende som kommer og feirer dagen sammen med oss, og det synes vi bare er hyggelig. Været ble så tålig bra hen på ettermiddagen (den tid vi feiret dagen). Nesten stille, litt yr til å begynne med, men senere gløtt av sol. I det store og hele en vellykket feiring av dagen.
Og mens vi er inne på 17. maifeiring, la oss da spørre, helst den yngre generasjon, om bakgrunnen for feiringen av denne dagen.
Det er ikke så helt sikkert alle vet svaret. De fleste vet nok at det har noe med Eidsvoll og Grunnloven å gjøre, men den historiske bakgrunnen er nok noe mere uviss. At Norge hadde vært forenet med Danmark i over 400 år og at Danmark var med i Napoleonskrigene og blant den tapende part og Sverige var blant seiersherrene.
Videre at Danmark måtte avstå Norge til Sverige, og dette skjedde i 1814. -- Men da våknet nordmennene og mente at nå var det slutt, nå ville de være med å bestemme selv. Det var da de brave menn samlet seg på Eidsvoll og fikk vedtatt en Grunnlov som landet skulle styres etter. Som modell hadde de nok den amerikanske av 1776 og den franske av 1789, men den norske ble bare friere og enda mer liberal.
Fra Norgeshistorien husker vi navn som Christian Magnus Falsen og

Georg Sverdrup, førstnevnte også kalt grunnlovens far. Og selv om vi fikk felles konge med Sverige, ble landet faktisk styrt etter den norske grunnlov.
Og så var de jo svært heldige med tidspunktet, - at de ble ferdige just til vårens fineste tid, 17. mai.
Men feiringen av dagen startet ikke umiddelbart etter dette, først i 1826 gikk det første 17. mai-tog og det var i Trondheim
Vi husker også at både Henrik Wergeland og Bjørnstierne Bjørnson var store patrioter og blant de første som ivret for 17. mai-feiring, særlig da barnetogene.
Men det var ikke helt ufarlig å drive med slikt i de dager og vi har nok lest om det berømte torgslaget i 1828, hvor bl.a. Wergeland fikk et sabelrapp over ryggen. -- Men det var en bølge som ingen kunne stanse og vi regner med at fra 1833 var det full feiring av dagen over hele landet. Og det har fortsatt siden, bare med avbrudd i krigsårene 1940 - 45. Og i dag er det vel neppe den avkrok i hele vårt vidstrakte land som ikke selv har eller er med i 17. mai-feiring.

17. mai 1940 var forresten helt spesiell. Sør-Norge var okkupert av tyskerne, men Nord-Norge var ennå fritt - og der feiret de 17. mai. Det var da Nordahl Grieg skrev det vakre, vemodige diktet; "I dag står flaggstangen naken, blant Eidsvolls grønnende trær. Menn nettopp i denne time, vet vi hva frihet er --" Men det var også optimisme å spore; -- "Vi skiltes fra våre Sydpå, fra bleke utslitte menn. Til dere er gitt et løfte, at vi skal komme igjen".
Og det skjedde i 1945, (men dessverre ikke for Nordahl Grieg).
Da ble det faktisk en sammenhengende 17.mai-feiring helt fra det første fredsbudskap den 7. mai, til langt hen på sommeren.

Dette er noe vi ikke bør glemme, men la det bli fortalt fra foreldre til deres barn og barnebarn.
La oss så slå ring om 17. mai og feire dagen på en verdig og fin måte - i dyp ærbødighet og takk til de brave Eidsvollsmenn som gav oss den tilbake i 1814.

Norges minste (?) tog startet fra Valvik

Skjernöyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.-
USA $ 3.-

litt fiskeprat

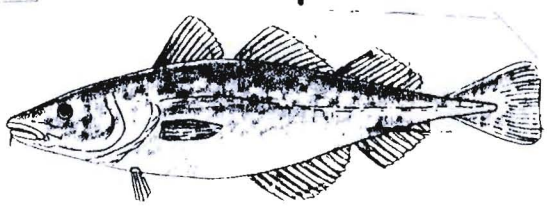

Velkommen til ny fiskeprat nå i mai måned. Selen er forsvunnet og fisken er igjen å finne på grunnene. Det er store mengder med sei, størrelse mellom 1/2 og 1 kg. Enmannsbåter fra Mandalsdistriktet har dradd opptil 700 kg på morgenen. Etterpå må den sløyes, som er et like stort arbeide som å trekke den opp av havet. Så det blir lange dager for fiskeren. Seien betales med kr. 2,30 pr. kg.
Her er mye småtorsk rundt 1/2-kiloen, mens den store torsken er det veldig langt imellom. Det ser ut som rekrutteringen er i orden, både med sei og torsk. Ellers ser ålfisket ut til å være i skuddet. Det er kostet store mengder nye "danskeruser" så det er nesten umulig å finne en plass å sette dem ut. Bare inne på Bogstuvågen var det en stund nærmere 100 ruser, så det blir ikke mange ålene på hver med slik deltakelse.
Det blir ennå tatt gode rekefangster, både på Revet og nærmere land, med ukefangster fra 1000 til 5000 kilo reker, pluss en god del fisk i blant.
Det blir ingen båter fra øya med i drivgarnsfisket etter makrell i år, men det blir 2-3 båter som blir med på notfisket pluss en del dorgebåter som kommer til etter hvert. Så når dette leses er nok den første makrellen i steikepanna. Men både våren og vannet er kaldt så han er nok sent ute i år.
Etter den oppmuntring som det var med laks i fjor, blir det nok en del som kommer til å sette ut krokgarn i år også. Det er jo alltid en stor opplevelse å få laksen, den er jo en stor delikatesse både til koking og røyking.
Så vil vi ønske alle vel møtt ute på boane med rikla til sommeren, tror ikke det blir vanskelig å få fisk. Utsiktene er i alle fall lyse for en god gammeldags seiesuppe.

Schrøder Jenssen døde 3. mars i USA, 75 år gammel. Schrøder og hans kone Ella, var flittige gjester på Skjernøya om sommeren, og hadde nok også tenkt seg en tur hjem i sommer.

Også Karsten Berge Døde i Chicago nå i vår, 87 år gammel. Han var bror til Kristian Berge og den siste gjenlevende av barna til Ole og Petrine Kristensen (på Rødsteinen). De hadde to barn som er gifte og bor i Chicago. Vi lyser fred over minnet til dem begge. ----------

Vi er nå gått inn i årets 6. måned og sommeren står for døren. Nå er det ferie og fritid. Ligge å slappe av i solen og ta det med ro. Det viser hvor mye vi har å takke for, det livet som Gud har gitt oss. Arbeide, mat og drikke, og ikke minst årstidene. Kanskje det hadde vært kjedelig hvis vi hadde hatt sommer hele året.
Virksomheten ved kapellet er stille om sommeren. Gudstjenestene går som normalt og Ungdomsforeningen har lagt opp til to turer i sommer. Den ene er 21. juni hvor det er lagt opp til båttur til Kåløy, hvor vi håper på godt frammøte. Videre er det lagt opp til en fisketur til Ryvingen den 7. aug. (kl. 17.00). Skjærgårdsgudstjenesten til eller ved Juvika er lagt opp til den 28. juni. Til dette gjelder selvsagt værforbehold.
For å gå litt tilbake i tiden, så hadde vi møteuke ved Magne Kjetså i midten av mars. Det var godt lagt opp og det var sangkrefter hver kveld, men besøkstallet er i ferd med å minke. Søndag var det familiefest kl. 16.00 hvor vi hadde besøk av pensjonistkoret fra Spangereid, og det var riktig hyggelig. Bra med folk var det og.
Ungdomsforeningens utlodning var 28. mars. Det var mange, mange gevinster som var gitt fra fjern og nær. Resultatet ble også godt, over 18.000 kr. kom det inn til drift av kapellet.
3. april arrangerte Ungdomsgruppa rekefest. Det var hyggelig og det var godt med folk. Vårfesten var 24. april. Kari Kolstad hadde andakt og "gudan" stod for serveringen. Det var også besøk av noen angjenter fra Finsland. -----

---

In memoriam.

Andreas Dyrstad døde plutselig den 9. mai, 74 år gammel. --
Som sin far begynte han tidlig sin kariere til sjøss og tok også styrmannseksamen. Men krigen kom hindrende i veien og det ble i fyrvesenet han hadde sin lengste arbeidsdag. Det ble hele 35 år fra han begynte på Ryvingen i 1942. Han var her til 1951 og var deretter noen år på Songvår og Grønningen før han kom tilbake til Ryvingen som fyrmester i 1961. Og her var han til han gikk av med pensjon 30/12 1977.
Han hadde mange tøffe turer over Ryvingfjorden i sin lille båt, men fram kom han, alltid punktlig og presis. Andreas Dyrstad var meget interessert i historie og har skrevet mange artikler om forskjellige emner - noe vi også har nydt godt av i Skjernøyposten, og det er vi takknemmelige for. Han var medlem i Agder Historielag. Han var også medlem av Mandals Sjømannsforening, og det var etter denne fane, med sørgeflor han ble ført til sitt siste hvilested. Vi lyser fred over hans minne.

---

flagget

Det norske flagget er uløselig knyttet til 17. mai. Da er det et hav av flagg, både som flaggborg og i barnetogene. Som 17. mai har også flagget sin historie og de to er omtrent like gamle.
Før 1814 brukte vi Danebrog, med gylden løve i øverste firkant nærmest stangen. Fra 1814 fikk vi det svenske flagget som handelsflagg. Som orlogsflagg, det svenske flagg med tunge, men den øverste firkant mot stangen var rød med et diagonalt hvitt kors. Fra 1818 fikk vi også handelsflagget med den røde firkant med hvitt kors. Det var i 1821 vi for første gang fikk det nåværende norske flagg - som handelsflagg på nære farvann. Det varte til 1844, da fikk vi unionsmerket i øverste firkant. Fra samme tid det norske flagg, med splitt og tunge, som orlogsflagg, men også det med unionsmerket. -- Mange har kanskje sett bilder av seilskuter fra denne tiden med det handelsflagget.
Men det var i 1870-årene flaggstriden for alvor kom opp. Det var Bjørnstjerne Bjørnson som ville ha det rene norske flagg fra 1821 som handels, post og tollflagg. Dette vakte en voldsom debatt, men ble vedtatt i Stortinget i 1893, men kongen (Oscar I) nektet å sangsjonere. Det samme skjedde i 1896 og 98. Men regelen var at etter 3 ganger ble loven vedtatt uansett. Så fra dette år fikk vi det rene norske flagget - som handelsflagg. I orlogsflagget ble unionsmerket først strøket etter unionsoppløsningen i 1905.
Fargene i det norske flagget skal være dyprøde og mørkeblå. Men så er det også et flott syn å se flagget vaie, kanskje særlig mot en vårlig bakgrunn. Det er som det så betegnende står i sangen:

"Se en hvitstammet bjerk oppi heien
rammer striper av blåklokker inn.
Mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind".

Det har vært å se på alle verdenshav og i alle havner. Det var nok med en viss stolthet sjømannen kom inn i havn etter havn over hele verden og så det norske flagget vaie fra stanga akterut. Det var som Nordahl Grieg skrev: "Det vugges igjennom den bløte monsun, det flerres av Sydpolens blest. Det flammer fra Grønland og ned til Rangoon, det bølger fra Kanton til Brest".
Vi skal vise respekt for flagget. Det er visse regler for når en skal heise flagget og når en skal ta det ned, for når det skal flagges på halv stang og når det skal til topps igjen. (Flagget skal forøvrig alltid til topps, og derfra eventuelt fires ned til halv stang. Og hvis det skal taes ned fra halv stang, skal det først til topps, og deretter helt ned). Men om det ikke heises presis kl. 08.00 så er det jo tross alt bedre at det kommer opp noe senere, enn at det ikke flagges i det hele tatt. Men la aldri flagget henge oppe etter solnedgang, eller etter kl. 21.00. Det er andre regler oppe i Nord-Norge og for båter i fart, men her menes båter ved kai eller en flaggstang på landjorda.
La oss være takknemmelige og glade for at vi kan heise vårt frie, norske flagg, og vise det den respekt det tilkommer. -------

Konfirmasjon
på Skjernøya

Søndag 3. mai var det konfirmasjon i kapellet på Skjernøya. Det var en fin vårdag med sol og blå himmel, selv om det var litt kjølig.
Det er jo ganske høytidelig med konfirmasjon og det var helt fullt hus både i Storesalen og Lillesalen. Det var hele 8 stykker som ble konfirmert og disse var: Merete Syrdal og Øyvind Liseth, Farestad. Gry Anne Stine Vågsvoll, Rosnes. Per Tønnes Berge, Berge. Magne Christensen og Morten Aalvik, Valvik. Pål Mattis Kjellin og Alf Gunnar Abrahamsen, Dyrstad. Anja Hagen, Dyrstad valgte borgerlig konfirmasjon, som ble holdt i Mandal en ukes tid tidligere.
Vi gratulerer samtlige og ønsker dem lykke til videre.

Hobbyklubben på Skjernøya

Hobbyklubben på Skjernøya har hatt sin årlige utlodning på skolehuset.

Mange hadde møtt frem denne torsdags ettermiddagen. Barna møtte opp med foreldre, besteforeldre, tanter, onkler og andre kjente.

Tradisjonen tro startet samlingen med at forsamlingen sang «No livnar det i lundar». Så var det servering av kaffe, brus og kaker. Mødrene hadde vært i sving med vaffeljern og bollerulling. Det smakte deilig. Koselig er det å få en prat med kjente.

Så var det i gang med loddsalget. Gevinstene var utallige. Sjansen for å fornye brødfjøla var stor. Noen av fjølene var endog pyntet med kart over Skjernøya. Fuglekasser var det også mange av, så nå har fuglene på Skjernøya god anledning til å få en bra leilighet.

For å være sikker på at alle barn skulle få med seg hjem en ting, var det laget i stand fiskedam med forskjellige små gevinster. Dermed trengte ingen tårer sprette fordi «småen» måtte gå tomhendt hjem.

Man kunne også prøve lykken med å kaste med piler, og man kunne tippe hvor mange spiker som var på et glass. De to som kom nærmest, vant hver si brødfjøl.

Pengene lå løst i lommebøkene. De lå så løst at det ble tomt for loddbøker. Det ble solgt for 4000 kroner i lodd. Utenom dette ble det jo inntekter på de andre aktivitetene. Det skulle bli anledning nå til å kjøpe både peddig, spiker, planker m.m.

Til høsten, når hummerfisket er ferdig, samles gutter og jenter fra 7 år og oppover, igjen for å gå i gang med hammer og sandpapir.

Lykke til både hobbyklubbmedlemmer, og ikke minst, trofaste ledere.

Adri.

NORGES SYDLIGSTE PUNKT.

Da det i flere aviser har vært skrevet om dette tema, vil vi bare få lov til å komme med en liten kommentar. Artikkelforfatteren hevder at Lille-Odd og Ytre Oddskjærene ligger lenger sør enn Vestre Kråka.
I følge sjøkart nr. 10 (Ny-Hellesund til Lindesnes) ligger Vestre Kråke en tanke sørligere enn Lille-Odd, ikke mye, men dog, mens Ytre Oddskjærene ligger åpenbart lenger sør. De båtkartene han henviser til er jo i atskillig større målestokk enn sjøkart nr. 10, men basis for dem begge er nok sjøkartverkets oppmåling fra 1889 - 1910, med utgivelse av kart i 1895, ny utgivelse i 1962, rettet opp til jan. 1987. Litt unøyaktighet kan nok avstedkomme ved overlapping av to kart, slik han har gjort, og noe unøyaktighet i det store og hele i denne gamle oppmåling, er noe en må regne med. Nå har det imidlertid i de senere år vært drevet en nitid oppmåling i skjærgården av Norges Sjøkartverk, så om forhåpentlig om ikke altfor lenge kan vi vente atskillig mer nøyaktige og detaljerte sjøkart.
Men altså, for å hevde vår mening: Ytre Odd-skjærene er definitivt det sydligste punkt i Norge (og det er noe vi alltid har visst). Men det er jo noen forholdsvis små skjær, som enhver skikkelig sjø vasker over, og Pysen (Pusen, blant Rosnesfolk) rt jo kun et undervannsskjær, eller en fjellrygg som strekker seg fra Ytre Oddskjær og utover. Vestre Kråka derimot, er jo faktisk en holme som det skal et skikkelig general-uvær til for å skylle over. Og når vi nå vet fakta, kan vi jo godt la Kråka få sole seg i betegnelsen som Norges sydligste punkt.

Vi har gått til anskaffelse av ny presse, og denne gangen er den virkelig ny. Vi hadde strengt tatt ikke råd til det, men den gamle var blitt så slitt og upålitelig at noe måtte gjøres. Den kostet kr. 11.500.- og det er bare en liten del av det vi har til vår rådighet. Så den måtte finansieres ved lån. Vi har vurdert forskjellige måter å få betalt ned dette lånet så raskt som mulig og vi har også vært inne på tanken om reklame. Men vi har ikke vært så helt ut begeistret for ideen, så vi har i stedet tenkt ut en annen plan. Vi har tatt et kart av Skjernøya og plassert en hel del navn på dette. Det hadde vi tenkt å trykke i dette nr. av Skjernøyposten. Nå har vi i stedet laget et litt større kart og vil selge det til alle som er interressert, til en pris av kr. 30.-. Dette for å prøve å få inn noen penger for å få betalt ned på lånet. Så dere kan bare henvende dere til en av redaksjonen, så vil det bli ordnet med et slikt kart.
Vi vil samtidig minne dem som ennå ikke har betalt kontingenten for i år om vennligst å gjøre det, da også det vil hjelpe. -

Vi kommer senere til å lage kart av de forskjellige holmer, med så mange navn som vi vet om og disse vil komme i Skjernøyposten i tiden fremover.

De forskjellige lokale stedsnavn er i ferd med å gå i glemmeboken og det er for å forsøke å rette litt på dette at vi setter i gang dette tiltaket. Håper det har interesse.

Smånytt fra øya

Straks etter drivisen forsvant ble det oppdaget en hare ute på Ryvingen. Den må uten tvil ha kommet over isen fra Skjernøya. Men den korteste distansen er nå tross alt vel en km. Og så kan en spørre; Hva har fått en hare til å gi seg ut på så ville vover? Vi oppdaget også spor i snøen der ute, som høyst sannsynlig var revespor. Og nå har vi tatt den teori at haren er blitt jaget av reven og i sin store nød lagt rett "til havs" - med reven etter og at de begge har landet ute på Ryvingen. -- Mikkel selv har vi ennå ikke sett, men harepus hopper fremdeles fritt omkring her ute. --------

At isen har kollosale krefter når den setter seg i bevegelse, er noe vi har fått merke også i år. Flere flytende sjømerker er blitt revet løs og bl.a. ble en tykk jernstake ved Kollaskjær bøyd helt flat og ligger nå vannrett under vann. OBS! båter, OBS, den er farlig, men den er rapportert. -- Isens makt og velde viste seg også langs alle strandkanter og grunne båer som ble så blankskurte at de lyste lang vei. Men vegetasjonen i sjøen ordner fort opp i det forholdet. -----

Men isen kan mer enn å dytte ting over ende i sjøen. Det kan også gå den motsatte vei. På Hundskjær ved Lille Småskjærene, har den presset en stor steinblokk fra bunnen og opp på land. Den er full av rur og ligger og lyser hvitt lang vei. -

Nå er parkeringsplassen på Kniben - tvers overfor Herman Syvertsen, på Sigrid Karlsens tidligere eiendom, ferdig. Det er et ganske stort område, med plass til mange biler. De fleste plassene blir private, men der blir også en del offentlige.

Det vil også bli satt opp 10-12 garasjer, vesentlig for Rosnesfolk. Og så får vi håpe at det blir til gagn og glede og ikke til for mye sjenanse for naboene.

Mens fotograf Peder Austrud, som bor på Farestad, hadde parkert bilen sin ved Festningen i Kr. sand ble det gjort innbrudd i bilen hans og stjålet fotoutstyr for 50.000 kr. Han har nå utlovet 5.000 kr. til den som kan gi tips om hvem tyvene er, så han kan få det tilbake igjen. Han hadde ikke assuranse som dekket den slags tyveri. Så kjære lesere, sett i gang som detektiver. -----

Johan Abrahamsen, Valvik døde 8. mars etter et kort sykeleie. Johan kom fra Tostesnes ved Kr. sand og har bodd på Skjernøya over 50 år. Johan og Jenny kunne også i fjor feire gullbryllup. Johan var fisker hele sitt liv. Vi husker ham vel best fra snurpefisket etter makrellen med "gavla". Vi lyser fred over hans minne. -----

Det er to artianere fra Skjernøya i år og det er to jenter. Det er Ruth Kirsti Syvertsen og Mette Jenssen som er rød-russ i år. --

Ungdomskoret på Skjernøy, SKUK som de kaller seg, hadde konsert, eller musikkandakt på kapellet den 21/5. Det er ca. 20 ungdommer som deltar, under sin dyktige leder Tormod Lindland. Og det var litt av hvert de hadde å by på. Foruten korsang, var det både duett og solosang, fløyte og piano-solo, diktlesning osv. De er blitt skikkelig flinke og det var en fornøyelse å høre på dem. Jan Inge Revheim holdt andakt. Vi ønsker dem lykke til videre. --

Det har vært foretatt fugletelling her ute i skjærgården nå i vår. Det er ornitologer fra Mandal som har vært rundt, og det er forbløffende resultater de er

kommet til. Bare på Store Vengelsholmen kom de til ca. 2000 hekkende par (eller var det fugler?) sildemåker. Og det påstås at det er Norges største sildemåkekoloni. Rundt på de forskjellige holmer ble det talt ca 800 ærfuglreir. Så den fuglebestanden ser ut til å være på topp. Vi er nå mer interessert i at fiskemåke (småmåke) og ternebestanden holdes oppe. Vi ber derfor om at de må få ruge i fred på våre indre småholmer. -----

Skjernøy Kolonial driver det bra under den nye ordning. Den har i ca. ett år vært utleid til Birger Sørensen fra Vigeland. Den gamle krambua er interiørmessig sett ikke til å kjenne igjen. Det siste nye er et stort fint kjølerom. Det er også kjøle- og frysedisker til ethvert behov. Friske varer kommer inn hver dag. Han bringer varer, etter behov, over hele øya og er iherdig og hjelpsom så det er en lyst.
Omsetningen har passert millionen, men han sier han må en god del høyere for å få en brukbar inntekt. Vi vil herved oppfordre både fastboende og sommergjester til å støtte opp om Skjernøy nærbutikk. Det er en veldig fordel med å ha den her og det ville være stor synd om den måtte legge ned. --------

Det er nå mellom 40 og 50 borehull rundt på øya. Alle som bygger nye hus borer først etter vann. Det er en nokså sikker måte å få vann på og de fleste har da også vært heldige. Fullt så heldige er det kanskje ikke for brønneierne i nærheten. En kan jo godt tenke seg at med mange borehull, fra 60 - 100 m dype, som blir tappet ganske mye i sommersesongen, vil det ha innflytelse på grunnvannsnivået. Så lenge det er rikelig med nedbør i høst- og vintermåndene, skulle det ikke ha så mye å si, men hvis vi får flere av de ekstremt tørre somrene som vi hadde for noen år siden, vil det nok kunne ha en negativ innflytelse på brønnene i nærheten. ------

Rita Dyrstad Solvang har i lengere tid samlet inn gamle bilder (fotografier) og hun har også en god del stedsnavn som hun har plassert på forskjellige kart over øya. Nå vil hun holde utstilling over dette mandag 8. juni (2. pinsedag) på skolehuset. Vi kan herved anbefale dette på det beste og håper mange vil ta seg veien om skolehuset den dagen. --------

Redningsselskapet har planer om å trekke inn redningsskøyta på Skjernøy og erstatte den med en av de små utrykningsbåtene.
Alle fiskerne i distriktet har prottestert gjennom en underskriftskampanje. Og for å si det på en populær måte så der det jo "høl i hue" når en vet at en av de små skøytene hverken kan bryte is eller drive sleping av noen betydning. Så vi får håpe at de besinner seg og lar oss få beholde den skøyta vi har. ------

Vi nærmer oss en ny båtsesong og båter i alle utgaver vil ferdes ute i skjærgården. Det er herlig å kunne farte rundt slik mellom holmer og skjær. Ta en tur i land og koke kaffe, hive ut rigla og dra opp noen torsk eller makrell og ellers nyte ferielivet. Vi vil bare minne om noen enkle, men i gitte tilfeller, viktige sikkhetsregler:
Ha alltid årer med i båten samt dregg med tau og en ekstra liten bensinkanne. Og selvsagt redningsvester.
Dette kan vise seg å være en god investering. Og så ønsker vi alle en riktig god båtsommer. ---

Vi var nok litt for optimistiska da vi sluttet av i begynnelsen av mars og trodde det var våren som lurte ute i horisonten. Det var nok ikke våren, men tvert imot drivisen. Alrede den 10. så vi den ute i sjøen men strøm og vind holdt den ute. Men den 21. kom den igjen og neste dag hadde den studd inn i alle fjorder og bukter. Til tider kunne en ikke se bart vann i noen retninger, ja helt til Lista fyr lå drivisen. Det var tykk og grov is, mange flak opp til et par meter tykke.
Vi fikk fornøyelsen av dens besøk en ukes tid, før vestavinden forbarmet seg over oss og feide den til havs igjen.
Ja, hva mener vi egentlig med en isvinter? I en normal, kald vinter fryser det alltid is inne i Østersjøen, de danske og svenske farvann og alle fjordene henover Østlandet. Med den tette båttrafikken der er og alle isbryterne som er i aksjon, brytes isen opp og driver fram og tilbake i Kattegat og Skagerak. Og så er det bare vind og strøm som bestemmer om den skal nå ned til vår "blide kyststribe". Men når vannet blir svært kaldt, ca. - 2 gr. dannes jo isen raskt over alt i sjøen.

Vi har inntrykk av at vi er inne i en periode med kalde vintre og må derfor forberede oss til drivis mer eller mindre hver vinter.

Men nå har vi lagt is og kulde bak oss og gleder oss over nyutsprunget bjørkeløv. - Men ærlig talt, april var sur og guffen nesten hele månden. I siste delen av april og første del av mai hadde vi noen riktig fine dager, men siden ble det guffent og kaldt igjen. Mot slutten av mai ble det litt opp og ned, og just nå opplever vi et kuldesjokk igjen.
Men sommeren vil nok ikke svikte oss i år heller. Så vi håper på mange fin-fine dager framover og ønsker alle våre lesere en riktig fin sommer. ------

Som vi har omtalt tidligere i dette nr., vil vi trykke opp et kart påført en del navn på de forskjellige steder rundt på Skjernøya. Vi vil bare tilslutt nevne at vi har fått med mellom 200 og 300 navn. De aller fleste av disse navnene finnes ikke på kart som er i handelen i dag. Vi har fått dem oppgitt av eldre og andre lokalkjente mennesker her på øya.